

forlange, at der Intet skal være foregrebet, indtil vi komme sammen igjen, for at de Planer kunne være forberedte, ogsaa i finantsiel Henseende fra den paagjældende Koncessionsjagers Side og fra dem, der staa i Forbindelse dermed, at man med Trøstighed kan gaa til at votere en saadan Lov og vente, at den ærede Ministers Modstand i den Henseende er brudt, set i Sammenligning med hans Rundhaandethed til andre Egne og beslægtede Formaal. Men da det er saadan — og jeg kan ikke vide, hvoreledes man vil stille sig, saa forstaar jeg ikke Andet, end at en Afstemning for Ministerens Forslag, er en Afstemning imod Jernbanen, og en Afstemning imod Ministerens Forslag, er at stille sig frit overfor den fornødne Overveelse, og jeg indrømmer, at det er ingenlunde en ringe Fordel, og det ærede Medlem kan have Ret i, at det er en moralsk Forpligtelse, vi da paatage os til at støtte et saadant Projekt, hvis det er gennemført efter de i Betænkningen fremsatte Anskuelser. Er der nogen Nuance imellem nogle af Medlemmernes Anskuelser, saa er den dog ikke saa stor, at det kan forstyrre Gjennemførelsen; derfor kan jeg ikke netop af Interesse for Møen stemme for den ærede Ministers Forslag i dette Dieblif. Jeg siger, har den ærede Minister som Færgeri- og Kommunikationsminister kunnet vente i 14 Aar uden at søle sin Samvittighed beqværet ved at gjøre de Brohoveder færdige, som vi have maattet vente paa i 14 Aar, saa kunne vi rolig tage det paa vor Samvittighed at vente til Efteraaret, naar det Hele ligger bedre oplyst for, og det er i det Hele for Intet at regne imod, hvad der skulde gjøres. — Der er mange Ting, der er sagt, som jeg specielt har en anden Opfattelse af, men det skal jeg ikke opholde mig ved, saameget mere som jeg har ment kun at burde udtale mig i ren Almindelighed om dette Forslag. Jeg tror, at det ærede Medlem for Skjelsfjor (D. Scavenius) har Ret i, at det Gode kan være det Bedstes Fjende, men jeg kalder ikke det her foreliggende Forslag for at have nogen Betydning eller for at kunne taale nogen Sammenligning med det, der ellers ligger for nu i en virkelig Gjennemførelse af et Jernbaneprojekt til Danmarks smukkeste Steder ud over disse 12 Mil og saa en fast Bro til en D, som tæller lige saa mange Mennesker som en Valgkreds paa Sjælland. Det er af overordentlig stor Betydning, at Forbindelsen bliver en fast Bro, og jeg kan paa ingen Maade erkjende, at det vil forhindre Benyttelsen af Broen, at det bliver en sæd-

vanlig Bjørvevei imellem Sjælland og Møen. Der er dog ikke nær den Kjørjel som mellem Nalbørg og Nørresundby. Broen kan vel blive aabnet, naar der kommer Skibe, saa maa Bognene vente, indtil Skibet er forbi. Der vil ikke blive saamegen Færdsel som over Bontonbroen; og der bliver næppe megen Færdsel tilsløs. Der vil blive en fast Bjørvevei, og tillige vil der kunne finde fornøden Gjennemfæling Sted, uden at det ene hindrer det Andet; det vil have overordentlig stor Betydning. Det Snurrepiberi, man laver med et Skib, hvor man skal med Bogn og Heste paa Skibet ned ad en Færgebro, hvor Mange ville befatte sig med det? Det er et saa overordentlig slet Surrogat imod det Andet, hvis det kunde gennemføres, og dette „hvis“ ere vi berettigede til at forlange for vort Bedkommende og give Andre passende Tid til at besvare, netop i Betragtning af den Betydning, det har for den paagjældende Valgkreds, hvortil jeg hører som Vælger og hele det sydsøstlige Sjælland. Jeg vil saa meget mere nødig have forstyrret den Plan, som, hvis den fuldføres, vil dette Hjørne, der bliver hjulpet paa den angivne Maade, være en af de tilfidsfættede og affidesliggende Egne, som faar sine Fornødenheder tilfredsstillende paa en smuk Maade uden altfor tungende Udgifter. Vi have saa her paa Sjælland kun Holbæk Amt i Nordvestsjælland og Frederiksbørg Amt tilbage, hvis Krav man uden store Offre saa senere kan fyldestgjøre, desto snarere naae vi det rimelige Maal, som man har sat sig for Udviklingen af vort Jernbanevæsen.

Bøffen: Jeg har kun bedt om Ordet for en kort Bemærkning. Det Citat, som det ærede Medlem (D. Scavenius) oplæste, af Betænkningen over Lovforslaget om en fast Forbindelse mellem Kallehave og Koster maa forstaaes bogstavelig, idet det var Gjensind for særdeles megen Omredaktion i Udvælget. Der var nemlig oprindelig i Texten sat et Udtryk, som vil svare til det, som det ærede Medlem lægger deri, men af den Grund blev det rettet. Naar der er sagt, at den trufne Foranstaltning vil da — ved et Broanlæg — ganske eller tildeels blive overflødig, saa maa det ærede Medlem betone baade Ordene „da“ og „blive“; thi det er selvfølgelig, at naar en fast Bro bliver udført, vil en Del af disse Omkostninger blive overflødig; men de have imidlertid gjort Nytte, og derfor er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem deri lægger den Betydning, at der skulde indrømmes, at disse Foranstaltninger ingen Nytte have gjort, det